Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 30. 1937.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 31 lipca 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 1 lipca 1937 r.

Przepisy wykonawcze do prawa karnego skarbowego.

Na podstawie art. 220, 224 § 2, art. 229 § 1, art. 238 § 3, art. 240, 247 § 3, art. 275 § 2, art. 291 § 2, art. 331 § 2 i art. 355 prawa karnego skarbowego zarządza się co następuje:

Przepis ogólny.

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu:

a) artykuły i z nimi połączone paragrafy bez bliższego oznaczenia — odnoszą się do prawa karnego skarbowego z dnia 3 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 581);

b) paragrafy samoistne bez bliższego oznaczenia — odnoszą się do przepisów rozporządzenia niniejszego.

Władze orzekające.

§ 2. Władzami I instancji, uprawnionymi do orzecznictwa, w sprawach określonych w art. 218, § 1, są:

a) urzędy celne upoważnione osobnym zarządzeniem Ministra Skarbu — co do przestępstw określonych w art. 44—54, 200—202, oraz w art. 206 i 207 w związku z art. 201 i 202.

b) urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych — co do pozostałych przestępstw.

§ 3. Władzami II instancji, uprawnionymi do orzecznictwa w sprawach określonych w art. 219, są:

a) dyrekcje ceł — co do przestępstw określonych w art. 44—54, 200—202, oraz w art. 206 i 207 w związku z art. 201 i 202.

b) izby skarbowe, a w województwie śląskim — Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) — co do pozostałych przestępstw.

§ 4. Do wydawania zarządzeń przewidzianych w art. 224 § 1 upoważnia się władzę skarbową bezpośrednio wyższą.

Przekazanie sprawy innej władzy skarbowej może nastąpić zwłaszcza wówczas, gdy wpłynie to na ograniczenie kosztów postępowania lub na ułatwienie stawiennictwa stronom i świadkom.

§ 5. Właściwe władze skarbowe I i II instancji mogą, bez zezwolenia Ministra Skarbu, umarzać sprawy o przestępstwa małej wagi toczące się w postępowaniu przeciw nieobecnym (art. 275 § 2).

§ 6. Przestępstwo jest małej wagi (art. 275), gdy naraziło Skarb Państwa na nieznaczne szkody, a przeprowadzenie całego postępowania do końca wymagałoby niewspółmiernych kosztów i zbyt długiego czasu.

Występki, popełnione w okolicznościach określonych w art. 24, nie mogą być uznane za występki małej wagi.

W razie wątpliwości, czy przestępstwo jest małej wagi, władze skarbowe II instancji przedstawiają sprawę Ministrowi Skarbu.

§ 7. Zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary przy dobrowolnym poddaniu się karze (art. 285) wymaga:

a) w sprawach określonych w art. 218 § 1 pkt b) — zezwolenia władz skarbowych II instancji wymienionych w § 3;

b) w sprawach określonych w art. 219 pkt a), b) — zezwolenia Ministra Skarbu.

§ 8. Do umorzenia dochodzenia lub zezwolenia na dobrowolne poddanie się karze w sprawach, należących do właściwości sądu (art. 272 i 282), uprawnione są władze skarbowe II instancji wymienione w § 3.

W razie umorzenia przez władze skarbowe dochodzenia w sprawach należących do właści-

wości sądu, władze te wydają rozstrzygnięcia co do zajętych dowodów i przedmiotów występku skarbowego wtedy tylko, jeżeli prokurator w ciągu miesiąca od daty zawiadomienia go o umorzeniu nie zażąda akt sprawy w celu wszczęcia postępowania sądowego (art. 272 § 2).

§ 9. Wydawanie postanowień w toku dochodzenia w sprawach wymienionych w art. 219 pkt b) należy do władz skarbowych II instancji, w pozostałych zaś sprawach — do władz skarbowych I instancji uprawnionych do orzecznictwa.

Dochodzenie.

§ 10. Dochodzenie prowadzi właściwa władza skarbowa I instancji uprawniona do orzecznictwa oraz właściwe organa wykonawcze władz skarbowych.

W sprawach o przestępstwa, określone w art. 44—54, 200—202, oraz w art. 206 i 207 w związku z art. 201 i 202, dochodzenie prowadzą także urzędy celne nieuprawnione do orzecznictwa.

§ 11. Organami wykonawczymi władz skarbowych działającymi na terenie całego Państwa są:

a) Straż Graniczna — w sprawach o przestępstwa określone w art. 44—54, 200—202 oraz w art. 206 i 207 w związku z art. 201 i 202,

b) Kontrola Skarbowa i Ochrona Skarbowa — w sprawach o pozostałe przestępstwa.

§ 12. W obrębie pasa granicznego województwa białostockiego i wileńskiego organem wykonawczym władz skarbowych we wszystkich sprawach o przęstępstwa objęte prawem karnym skarbowym jest nadto Korpus Ochrony Pogranicza.

§ 13. Jeżeli władza lub organ wykonawczy dowie się o przestępstwie, należącym do jego właściwości, to wszczyna i prowadzi dochodzenie. O wszczęciu dochodzenia należy bezwłocznie zawiadomić właściwą władzę skarbową I instancji uprawnioną do orzecznictwa, która może objąć dochodzenie.

Zawiadomie o wszczęciu dochodzenia nie przerywa czynności dochodźczych.

§ 14. Jeżeli po otrzymaniu zawiadomienia (§ 13) władza skarbowa nie obejmie dochodzenia, należy dochodzenie ukończyć i następnie przekazać jej akta sprawy.

W razie objęcia dochodzenia przez władzę skarbową, należy niezwocznie przekazać jej akta sprawy i wykonać zlecone czynności.

Objęcie dochodzenia przez władze skarbowe uprawnione do orzecznictwa wyłącza właściwość urzędów celnych nieuprawnionych do orzecznictwa oraz organów wykonawczych władz skarbowych.

§ 15. Jeżeli władza lub organ wykonawczy dowie się o przestępstwie skarbowym, nie należącym do jego właściwości, to niezwłocznie zawiadamia o tym właściwą władzę skarbową I instancji uprawnioną do orzecznictwa, a gdy zwłoka groziłaby zanikiem śladów lub dowodów przestępstwa — zabezpiecza te ślady i dowody oraz dokonywa niezbędnych czynności dochodźczych.

§ 16. Jeżeli w toku dochodzenia prowadzonego przez właściwą władzę lub właściwy organ wykonawczy zostanie wykryte przestępstwo skarbowe nie należące do ich właściwości, to oprócz czynności wymienionych w § 15 należy sporządzić protokół karny lub doniesienie karne (art. 259, 260).

§ 17. Zadaniem dochodzenia jest:

a) wyjaśnienie, czy istotnie popełniono przestępstwo;

b) wykrycie sprawcy przestępstwa;

c) wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy;

d) zebranie niezbędnych informacji co do osoby oskarżonego, a w miarę potrzeby i co do osoby odpowiedzialnej posiłkowo (art. 30) lub zastępczo (art. 34), tudzież co do stanu majątkowego tych osób;

e) utrwalenie dowodów przestępstwa:

f) zabezpieczenie grzywien i innych świadczeń pieniężnych.

§ 18. Władze skarbowe i organa wykonawcze władz skarbowych, właściwe do prowadzenia dochodzenia, mają prawo wzywać osoby do stawienia się z oznajmieniem skutków nieusprawiedliwionego niestawiennictwa (art. 261 § 2, 264, 266 § 3).

§ 19. Sprowadzenie nie stawającego zarządza właściwa władza skarbowa I instancji, uprawniona do orzecznictwa, z własnej inicjatywy, albo na wniosek urzędu lub organu wykonawczego, który prowadzi dochodzenie. Przepisu tego nie stosuje się do interwenienta.

§ 20. Jeżeli z oskarżonym spisano protokół karny (art. 259, 260), a sprawa toczy się o przestępstwo określone w art. 263 § 1, to prowadzenie dalszego dochodzenia, a zwłaszcza wzywanie osób do przesłuchania, zależy od swobodnego uznania właściwej władzy orzekającej I instancji. W sprawach o pozostałe przestępstwa, zbadanie w toku dochodzenia oskarżonego, a w miarę potrzeby i innych osób, jest obowiązkowe.

§ 21. Oskarżonemu należy wyjaśnić przed przesłuchaniem, jakie przestępstwo mu zarzucono.

Odpowiedzialnemu posiłkowo lub zastępczo należy wyjaśnić okoliczności, uzasadniające jego odpowiedzialność majątkową lub zastępczą.

Co do każdego oskarżonego i odpowiedzialnego zbiera się dane dotyczące jego osoby, w szczególności — jego wieku, stosunków rodzinnych i majątkowych.

§ 22. Jeżeli zachodzi potrzeba utrwalenia śladów lub dowodów przestępstwa, należy z przebiegu czynności przedsiębranych w toku dochodzenia sporządzać protokoły.

Z przebiegu czynności nie wymagających zaprotokołowania sporządza się zapiski.

§ 23. Protokół może spisać dokonywający czynności bezpośrednio albo przez przybranego funkcjonariusza państwowego lub gminnego.

Jeżeli protokolanta nie przybrano, protokół spisuje się w obecności pełnoletniego mieszkańca okolicznego nieskazitelnej opinii, umiejącego czytać i pisać, który podpisem stwierdza zgodność protokołu z przebiegiem czynności.

§ 24. Osoby biorące udział w czynności mogą żądać wciągnięcia do protokołu wszystkiego, co dotyczy ich praw lub interesu.

Protokół podpisują wszystkie osoby biorące udział w czynności.

Przed podpisaniem protokołu należy go odczytać i zaznaczyć to w protokole.

Osoba mająca podpisać protokół może zgłosić zarzuty co do jego treści. Zarzuty takie wciąga się do protokołu.

Wszelkiego rodzaju poprawki i uzupełnienia należy umieścić w końcu protokołu przed podpisaniem lub w osobno podpisanym dopisku.

§ 25. W toku dochodzenia zezwolenie stronom i ich obrońcom lub pełnomocnikom na przeglądanie akt, robienie z nich odpisów oraz otrzymywanie odpisów uwierzytelnionych — zależy od władzy lub organu wykonawczego prowadzącego dochodzenie.

§ 26. Uznawszy, że dochodzenie dostarczyło już podstawy do rozstrzygnięcia sprawy, urząd lub organ wykonawczy prowadzący dochodzenie wzywa w trybie art. 262 § 2 strony i zaznajamia je z treścią zebranych dowodów. Wyjaśnienia stron należy zaprotokołować.

Jeżeli wobec wyjaśnienia stron nie zajdzie potrzeba uzupełnienia dochodzenia, przesyła się akta dochodzenia właściwej władzy skarbowej I instancji uprawnionej do orzecznictwa.

W razie uzupełnienia dochodzenia, należy przed odesłaniem akt zaznajomić strony z treścią dodatkowo zebranych dowodów.

Rewizja i zatrzymanie rzeczy.

§ 27. Do wydawania pisemnych poleceń rewizji w przypadkach nie cierpiących zwłoki (art. 247 § 2) uprawnieni są:

a) kierownik urzędu celnego nieuprawnionego do orzecznictwa i kierownik komisariatu straży granicznej — w sprawach o przestępstwa określone w art. 44—54, 200—202, oraz w art. 206 i 207 w związku z art. 201 i 202.

b) inspektor okręgowy ochrony skarbowej, kierownik brygady ochrony skarbowej i kierownik rejonu kontroli skarbowej — w sprawach o pozostałe przestępstwa.

§ 28. Do wydawania pisemnych poleceń rewizji w obrębie pasa granicznego (art. 247 § 2) są ponadto uprawnieni:

a) kierownik placówki Straży Granicznej — w sprawach określonych w § 27 lit. a),

b) kierownik oddziału brygady ochrony skarbowej i kierownik oddziału rejonu kontroli skarbowej — w sprawach określonych w § 27 lit. b),

c) dowódca batalionu i kompanii granicznej Korpusu Ochrony Pogranicza oraz kierownik placówki Korpusu Ochrony Pogranicza do walki z przemytnictwem — we wszystkich sprawach o przestępstwa objęte prawem karnym skarbowym.

§ 29. Wydając polecenie przeprowadzenia rewizji domowej lub osobistej (art. 247), właściwa władza skarbowa lub funkcjonariusze, wymienieni w §§ 27, 28, zarządzą doręczenie osobie interesowanej odpisu tego polecenia przez organ rewizję przeprowadzający, przy jej rozpoczęciu.

§ 30. O zajęciu rzeczy, nie będących własnością oskarżonego, władza prowadząca dochodzenia zawiadamia na piśmie osoby, mogące rościć sobie do nich prawa. W zawiadomieniu należy podać nazwę i siedzibę władzy, do której interwencja ma być złożona, oraz termin jej złożenia (art. 251). Odpis zawiadomienia oraz pokwitowanie z odbioru oryginału załącza się do akt sprawy.

§ 31. Zatwierdzając odebranie rzeczy (art. 249 § 2, art. 250 § 3), właściwa władza skarbowa lub funkcjonariusze, wymieni w §§ 27, 28, zarządzą niezwłocznie doręczenie odpisu zatwierdzenia osobie interesowanej.

§ 32. Odpis postanowienia o zatrzymaniu przesyłek, co do których istnieje podejrzenie, że zawierają przedmioty przestępstwa skarbowego (art. 256), właściwa władza skarbowa uprawniona do orzecznictwa powinna niezwłocznie doręczyć osobie interesowanej, oraz urzędowi pocztowemu lub kolejowemu, w którym zatrzymanie ma nastąpić wskazując zarazem komu przesyłki wydać należy,

§ 33. Do złożenia wniosku o zatrzymanie korespondencji pocztowej lub telegraficznej (art. 160 kodeksu postępowania karnego) uprawniona jest władza skarbowa prowadząca dochodzenie lub jej organ wykonawczy.

W sprawach, należących do właściwości sądu, wniosek należy złożyć za pośrednictwem prokuratora okręgowego.

Zatrzymanie oskarżonego.

§ 34. Jeżeli w sprawach, należących do właściwości władz skarbowych, oskarżony po zatrzymaniu go wyraził gotowość złożenia zabezpieczenia (art. 257 § 3) lub dobrowolnego poddania się karze (art. 281—289), należy go natychmiast sprowadzić do najbliższego urzędu celnego lub do najbliższego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Urząd ten, choć by nie był właściwy do rozstrzygnięcia sprawy, władny jest określić wysokość zabezpieczenia (art. 257 § 3) albo grzywny (art. 281 § 2) oraz przyjąć przypadającą z tych tytułów kwotę.

§ 35. Poza przypadkami przewidzianymi w § 34, oskarżonego sprowadza się bezpośrednio do najbliższego sędziego śledczego lub sądu grodzkiego.

W razie zastosowania względem oskarżonego środka zapobiegawczego, sąd niezwłocznie zawiadamia właściwą władzę skarbową I instancji uprawnioną do orzecznictwa o przekazaniu akt sprawy prokuratorowi (art. 258 § 2).

Postępowanie z zajętymi rzeczami w toku dochodzenia.

§ 36. Urzędy skarbowe (celne) i zarządy gmin, którym oddano na przechowanie zajęte rzeczy (art. 252), powinny odpowiednio je zabezpieczyć.

§ 37. Jeżeli w stanie zajętych rzeczy zachodzą zmiany wskazujące na ubytek, uszkodzenie, psucie się lub obniżenie wartości, należy donieść o tym właściwemu urzędowi skarbowemu lub urzędowi celnemu uprawnionemu do orzecznictwa.

§ 38. Jeżeli przed prawomocnym rozstrzygnięciem sprawy zarządzono sprzedaż zajętych rzeczy (art. 253), zwrot rzeczy stronie (art. 254), albo przekazanie przedmiotów monopolowych zakładom monopolowym w celu ich zużytkowania — właściwy do orzekania urząd pobiera próbki, które przechowuje do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

(Dokończenie nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 51 z dnia 12 lipca 1937 r.)

OKÓLNIK C 36
MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 czerwca 1937 r.
L. D. IV. 12633/3/37

w sprawie niestosowania ulg celnych przy przejeździe podróżnych za paszportami, w których będą umieszczone specjalne klauzule.

Do

Dyrekcji Ceł w Mysłowicach i podległych jej urzędów celnych.

Z dniem 16 lipca r. b. będą wydawane przez powiatowe władze administracji ogólnej województwa śląskiego i przez odpowiednie władze niemieckie Rejencji Opolskiej indywidualne paszporty z ważnością na okres nie dłuższy, jak do końca r. b., różniące się od normalnych zagranicznych paszportów tym, że będą zaopatrzone, w wyciśnięte za pomocą pieczęci, klauzule następującej treści:

1) Paszport niniejszy nie uprawnia do korzystania z ulg celnych przewidzianych dla podróżnych i posiadaczy przepustek granicznych.

2) Paszport niniejszy uprawnia do wywozu środków płatniczych w zakresie przysługującym posiadaczom przepustek granicznych.

Klauzula pierwsza będzie umieszczana w paszportach wydawane przez władze polskie na str. 7 paszportu w rubryce uwagi, zaś na paszportach wydawanych przez władze niemieckie — obok wizy Konsulatu Polskiego w Opolu. Klauzula ta może być również umieszczona obok wizy pobytowej starostwa na paszportach konsularnych, wydawanych przez Konsulat niemiecki w Katowicach.

Klauzula druga będzie umieszczana w sposób wskazany wyżej na paszportach osób zamieszkałnch w Polsce, które to osoby w rozumieniu przepisów dewizowych nie są cudzoziemcami. Osoby, których paszporty zawierają tylko klauzulę pierwszą, należy traktować w rozumieniu przepisów dewizowych, ja ko cudzoziemców; nie mogą oni, poza drobnymi kwotami do 5 zł, wywozić środków płatniczych bez pozwolenia lub zaświadczenia o przywozie pieniędzy i walorów.

Jak wynika z treści przytoczonych wyżej klau zul, osoby przejeżdżające przez granicę celną za tego rodzaju paszportami nie korzystają z żadnych ulg celnych stosowanych przy przejeździe za normalnymi paszportami zagranicznymi, ani też z ulg celnych stosowanych przy przejeździe za przepustkami w małym ruchu granicznym.

Co się tyczy wywozu środków płatniczych to na podstawie paszportu, zawierającego klauzulę oznaczoną pod 2, podróżny może wywozić środki płatnicze tylko w zakresie uprawnień przysługujących osobie przejeżdżającej przez granicę celną w małym ruchu granicznym.

Podając powyższe do wiadomości i stosowania, poleca się urzędom celnym, aby przy odprawie podróżnych zwracały baczną uwagę na omawiane klauzule umieszczane w paszportach.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

(Przedruk z Dz. Urz. M. S. Nr. 17 z dnia 10 lipca 1937 r.)

Wydział Powiatowy
Katowice

Obwieszczenie.

Na stanowisko honorowego ławnika gminy Janów zatwierdziłem Gotfryda Lorenza. Wymieniony złożył przysięgę służbową w dniu dzisiejszym.

Katowice, dnia 26 lipca 1937 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

Wydział Powiatowy
Katowice

Obwieszczenie.

Wydział Powiatowy w Katowicach podaje do wiadomości, że z dniem 31 lipca 1937 r. otwiera się ponownie dla ruchu kołowego odcinek szosy państwowej Mysłowice-Modrzejów, t. j. ul. M. Piłsudskiego w Mysłowicach, a równocześnie zamyka się na przeciąg ok. 3 tygodni z powodu przebudowy odcinek tej samej szosy od Placu M. Piłsudskiego do ul. Modrzejowskiej w Mysłowicach oraz ul. Nowokościelną od Sądu Grodzkiego do ul. M. Piłsudskiego.

Przejazd do Modrzejowa i Krakowa przez Rynek, ul. Piłsudskiego i ul. Modrzejowską.

Przejazd do dworca w Mysłowicach ulicą Starokościelną i Klaczki.

Katowice, dnia 28 lipca 1937 r.

Przewodniczący
w z.
(—) Richter.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.